

Böjte Csaba - Az örök élet zarándoka vagy!

2013 november 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

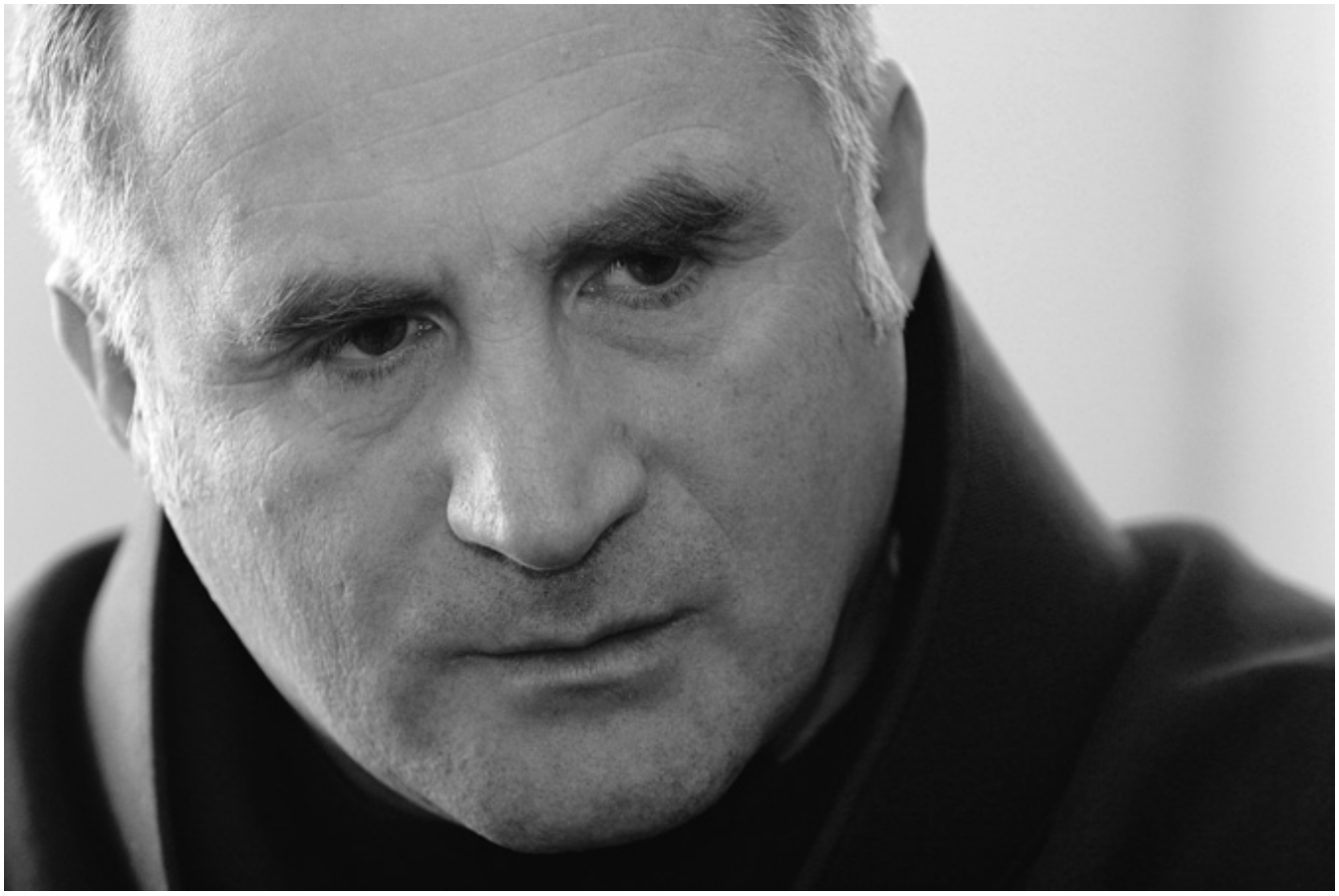
5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mindannyian zarándokok vagyunk, úton a semmib?l a végtelen felé. Megszülettél, elindulsz kis szertelen hegyi patak erejével, szaladsz, de ugyanakkor mindenre kíváncsian rácsodálkozol.

A megismerés korszakában kihúzol minden fiókot, olvasol és barátokra találsz, kik között nem csak azt tapasztalod meg, hogy milyen édes és gyönyör?séges a testvérek egysége, hanem azt is, hogy egymásba torkolló életer?tökkel közösen mint a nagy vizek, hajókat hordozhattok, lisztet ?rl? malmokat forgathattok. Itt ott megállsz, csodálkozz rá bátran Isten szép ajándékaira, hisz jóságból adta, nyugodtan használd a sok szép csillogó csecsebecsét, minden hasznos kis lim-lomot, ami a tied.

Lassan felcseperedsz, az érett feln?tt kor rád köszön! Otthont kell építened, Jézus is megtette Názáretben.
A kedvesed hozzád bújik és egymással duruzsolva, pajkosan suttogva egy új nyelvet teremtetek, kett?tök szerelmének nyelvét, mely kevés szóval egy új világ kapuit tárja eléd. ?szinte önátadásotok gyümölcse a gyermek, aki megszületik, Teremt?d saját képére és hasonlatosságára formál, alakít benneteket, az életadásban. Telnek a napok, te látszólag helyben vagy és mégis haladsz, szépen bontakozol, növekszel szeretetben, jóságban, bölcsességben. Minden nap új csodát hoz, az élet mely bel?led fakadt talpra áll, elindul és botladozó nyelvvel kimondja nevedet, és az ahogy csilingelve nevet, egy új világ kapuját tárja fel el?tted. Jó dolog fáradtan a mindennapi kenyeret el?teremteni szeretteidnek, verejtékes munkával, nyugodt, biztonságos otthont adni gyermekeidnek.

Mindez drága ajándék, s te magad is lassan ajándékká válsz, boldogságod mint életadó forrás öntözi kertedet! Az id? halad, te úgy kezded érezni, hogy még ennél is van tovább! Lelked mélyén érzed, hogy az ajtó már nem mögötted, hanem el?tted feszül s lefogja szárnyalásodat, magad sem érted, de tovább lépésre vágysz!! Ahogy a szép tavasz magától fordul forró nyárba, hogy elhozza zamatos gyümölcseit melyeknek ha szép sorjában lejár a szezonja, szinte jól esik a h?vös ?sz, mely rozsdás pírral ugyanabban a világban egy egészen új világot teremt, te is vágysz továbblépésre. A végtelenre vágysz, és nincs ebben semmi rossz, végül is úton vagy, az örök élet zarándoka vagy! A zarándok az, ki útra kel, mert hiszi hogy van tovább, hogy lehet több, szebb, értékesebb mindaz mit mostanig elért és birtokol.

Böjte Csaba ~ Az örök élet zarándoka vagy!

Ajánló